

BAO THÁNG NGÀY TRẦN GIAN

Huy Hoàng

1. Bao tháng ngày trần gian, con mãi mê đi
2. Bao tháng ngày trần gian, con mãi mê xây
3. Con biết cây nhờ ai, đưa dẫn đi trên

1. tìm chút niềm vui chóng qua, uy quyền đời chóng
2. dựng lâu đài trên cát thôi, không màng tìm Nước
3. đời, không sợ sai bước chân, không sợ đời bẽ

1. tàn. Con đi tìm dòng nước nơi từng chiếc lá
2. Trời. Bao lâu đài giàu sang, gãy đổ giữa bão
3. bùng. Con đi tìm ánh sáng nơi vầng sáng Thái

1. khô, nhờ sương mai đọng lại. Con vui hưởng giọt
2. giông, chìm sâu trong tuyệt vọng, con ôm đời cay
3. Dương, mà do tâm lạc đường, con cho ngọn đèn

1. nước, mà quên tuổi tràn bờ. Giọt nước chẳng là
2. đắng, nào ai đã chạnh lòng? Ngày tháng của đời
3. kia, là ánh sáng mặt trời. Một bóng đèn nhỏ

1. sông, sao con cứ dành lòng cho là như tất
2. con, xây bao giấc mộng vàng, thoáng một giây đã
3. bé, không soi chiếu trời rộng, sao đời con mãi

1. cả, mà quên dòng sông lớn. Xin Ngài hướng mắt
2. tàn, hồn mãi còn cơn khát. Xin mở mắt giúp
3. lăm, để đi vào ngõ tối! Xin Ngài chiếu sáng

1. con, trông trời cao biển rộng, để chân còn bước
2. con, thấy trời đất huyền diệu, là dấu tình Chúa
3. con, cho ngập ánh mặt trời, từ Ngôi Lời Giáng

1. đi, tìm quê hương đời đời.
2. yêu, Ngài yêu con thật nhiều.
3. Sinh, là Con Cha tạo thành.

